

ZOMREL JIŘÍ SUCHÝ (6. 8. 1931 - 21. 12. 1992).

Široký okruh priateľov, spolupracovníkov, kolegov, intelektuálnych spriaznencov prijíma túto správu – mnohí dodatočne – akoby vychýlením z dráhy každodennosti. Rozpor medzi ohrozením, ktoré mu signalizovalo zmenu záťaže, a návykom a potrebou plne využiť každý deň prekročil hranice diagnózy i všetkých osobných predsavzatí.

Od skončenia štúdia filozofie na KU v Prahe v r. 1954 pôsobil v Bratislave. Najprv ako asistent na Vysokej škole pedagogickej a po absolvovaní aspirantúry v r. 1956-60 v Moskve na Katedre filozofie FF UK. Tu sa r. 1968 habilitoval. Východiskom odborného záujmu mu bola problematika humanizmu. Jej dejinnofilozofická a hlavne systematická fundácia prehlbovali postupne chápanie určitej profánosti našej skutočnosti. Jeho "presahovanie" skutočnosti podávané ako didakticky zvládnutý problém malo výraznú odozvu aj medzi študentami druhej polovice šesťdesiatych a začiatku sedemdesiatych rokov. V tomto období zdôrazňoval kultivačnú a kritickú funkciu filozofie v spoločnosti, výrazne sa podieľal na jej propagácii i na vypracovaní viacerých učebných textov. Niekoľko rokov pôsobil na Cyrilometodejskej bohosloveckej fakulte v Bratislave pri výuke filozofie.

Usmerňujúcou skúsenosťou z tohto obdobia i následného vývoja zo začiatku sedemdesiatych rokov bola postupná rezignácia na pojmomlogické exkurzy v skutočnosti s príklonom k práci s empiricky podloženými zisteniami. V r. 1975 odchádza z fakulty na Výskumný ústav životnej úrovne, kde sa podieľal na množstve expertíz, rozborov a kde vypracoval mnoho štúdií a článkov z problematiky spôsobu života (hlavne k teoretickým a metodologickým aspektom). Spolupracoval zároveň s viacerými ďalšími pracoviskami, erudovanosť a šírka záberu mu umožňovali vyjadrovať sa stále pravidelnejšie aj k problémom sociológie.

Po ťažkej chorobe sa postupne vracia k vedeckej práci. Od r. 1983 pracuje na Ekonomickom ústave SAV (výskum základných tendencií vo formovaní spôsobu života), participuje na príprave prognózy rozvoja Slovenska, na mnohých expertízach i na niekoľkých knihách. Od r. 1989 je vedúcim vedeckým pracovníkom. Prognostického ústavu SAV, kde sa koncentruje hlavne na vypracovanie paradigmy sociálno-ekonomického rozvoja Slovenska. Teoretická a metodologická pripravenosť a poznatkové zázemie mu vytvárali predpoklady pre syntézy rôznorodého materiálu a rôznych zameraní. Nie vždy bola táto schopnosť i osobitá fabulačné schopnosti náležite doceňované. Práca na tejto paradigme však ostáva nedokončená.

Len výberová bibliografia J. Suchého zahŕňa dnes viac ako osemdesiat vedeckých štúdií (po kompletizácii sa podstatne rozrastie), rozsiahla je jeho publicistická a prednášková činnosť. Prekladal – i keď menej – z angličtiny a nemčiny. Výrazne vplýval na svojich študentov spôsobom práce s nimi. Mal rozsiahle vedecké kontakty v zahraničí. Komplexné zhodnotenie diela, osobnosti i odkazu J. Suchého nemôže toto pripomenutie nahradiť.

Eudovít Turčan